

[Holstein.]

Det var derfor, jeg spurgte, om den højtærede Udenrigsminister havde sat alle Evner og Bestræbelser ind paa at forklare den engelske Regering, hvorledes Danmarks erhvervsøkonomiske og finansielle, real-kreditmæssige Stilling i Virkeligheden er, og hvad vi staaer overfor her i Landet af økonomiske Sammenbrud, hvis den Valutapolitik, som føres i Øjeblikket, skal opretholdes.

Det er en Politik, som koster det danske Samfund og specielt det danske Landbrug saa meget, at det med Rette kunde kræves, at dette blev gjort England forstaaeligt, og at vi havde dog nogen Føje til at antage, at der til Gengæld for disse økonomiske Ofre fra det danske Landbrug kunde opnaas væsentlige Fordele i det fremtidige handelsmæssige Samkvem mellem Danmark og England.

Men er det sandsynligt? Foreløbig er, som sagt, det eneste, der er set, 10 pCt.s Tolden paa den danske Smørekseport. Er det sandsynligt, at den højtærede Udenrigsminister til Gengæld for Fortsættelsen af den nuværende Valutapolitik vil kunne opnaa Fordele i det danske Handelssamkvem med England udover, hvad vi har i Øjeblikket, udover status quo, eller er det ikke sandsynligt?

For hvis det ikke er sandsynligt, og hvis det paa den anden Side saglig set, reelt set, praktisk og faktisk, som der staaer i den højtærede Handelsministers Bemærkninger til det foreliggende Lovforslag, ikke med Føje kan opfattes som Valutadumping af dansk Landbrugsekseport, at vi gaar over til en ændret Valutapolitik her i Landet, ja, saa maatte det dog vel være berettiget for os at ændre Valutapolitikken, naar det ikke kan skade Englands økonomiske væsentlige Interesser eller Livsinteresser, og naar der kun er Tale om en fejlagtig Forestilling i ledende engelske Kredse om dette Spørgsmaal, medens det i Virkeligheden ikke kan skade engelske Interesser. Hvis det virkelig kunde skade, ja, bevares, saa var den danske Stats og det danske Landbrugs Stilling tragisk i Øjeblikket, men naar det ikke er Tilfældet, skulde det ikke være forbundet med uoverstigelige Vanskeligheder at gøre den engelske Regering forklarligt, at Danmark for sin egen Skyld er nødt til at følge en lignende Politik, som England har fulgt siden Efteraaret, og som nogle af de mest kompetente og indsigtfulde finanskyndige i England ønsker yderligere fortsat til Gavn for det engelske Erhvervsliv.

Det maa dog være berettiget, at vi gør det samme indenfor den saakaldte Sterlingkoncern, som Sterlingkoncernens Hovedstat gør for sit eget Vedkommende, og der er, som sagt, ikke det mindste møntpolitisk til Hinder for, at man kan være i Sterlingkoncernen og have en Krone fastlagt ved 14, 12, 8 eller 6 pence, ganske som det er stemmende med danske velforstaaede Erhvervsinteresser, uden at det i mindste Maade møntpolitisk eller handelspolitisk skader Koncernen eller Koncernens Hovedmagt.

Saa siger den højtærede Udenrigsminister, at det er ikke Fagforeningspolitik, som er Ledemotivet i denne højtærede Regerings valutapolitiske Dispositioner, men det er det samlede danske Erhvervssamfunds Interesser, særlig Landbrugets. Det er altsaa Landbrugets Interesser, som først og fremmest er Ledemotivet og den bestemmende Faktor for den højtærede Regerings fortsatte Krav om den nuværende Valutaordnings Fortsættelse. Jeg maa overfor denne Paastand om den særlige Venskabsfølelse og Interesse for Landbruget i den foreliggende Situation fra denne Regerings Side mindes Voltaires kendte Ord: „Mine Fjender paatager jeg mig, Himlen bevare mig for mine Venner.“

Det er altsaa Landbrugets og det danske Erhvervssamfunds velforstaaede Interesser, som er Aarsagen til, at denne højtærede Regering krampagtigt klynger sig til en Fortsættelse af den gældende Valutaordning og den hidtil førte Valutapolitik. Ja, det var jo en smuk Forklaring. Saa er der altsaa ingen Tvivl om de gode Hensigter. Saa er der altsaa bare Spørgsmaalet om Midlernes Hensigtsmæssighed og Effektivitet. Men jeg kan jo ikke sige andet end, at naar jeg ser paa Midlerne, som anvendes af den højtærede Udenrigsminister, af det radikale Hovedmedlem af den højtærede Regering, saa synes det, som om det ikke blot er Hensigten, som helliger Midlet, men at et hvilket som helst Middel, som den højtærede Regering finder det betimeligt og nemt at ty til, ogsaa helliger Hensigter, som har saare lidt med Danmarks velforstaaede erhvervsøkonomiske samlede Interesser at gøre.

Den højtærede Udenrigsminister har misbragt Informationer fra England, væsentlige og uvæsentlige, løst og fast, paa en saadan Maade, at man maa sige, at det dog maaske er et Spørgsmaal, om en ansvarlig Udenrigsminister uantægtet tør kunne handle og disponere i en saadan økonomisk Nødsituation, som dette Land befinder sig i, paa den Maade, som den højtærede Udenrigsminister har